

Casal Espluga
25-V-87

L'escriptor i la llengua.

1

Qui és un escriptor? qui escriu per a ser llegit
o qui és llegit per desconeixuts.
(la tia de les cartes, el poeta que desa)

2

com vaig considerar-me escriptor. quan vaig
descobrir dintre meu la convicció que
havia de comunicar-me a través d'un text.

3.

emissor, missatge, receptor

només coincideixen
en el "codi"

(llengua xinesa, codi captaiре)
codi de les coves, Morse,
senyal, de circulació...

REGS

4.

codi = llengua pròpia

Situació de la societat catalana actual. Una majoria de components enmarcada elegix més bé el castellà. Causes: -^{a)} educació (inmersió en

(A)

castellà:
taula - mesa
pluja - lluvia
penjar - colgar)

b) POSTGUERRA
diglossia .

A
B. El moviment,
que comença a acaba ↑

(B)

Origen polític de la diglossia. Hi ha la necessitat per part del poder, de fer subir convenuts de l'existència d'una sola nació, i les antigues nacions reduïdes a regions. D'això, s'aconsegueix } falsejant la història
ensenyant una llengua
creant "culpabilitat".

Després, creant una burocràcia

5. aquesta situació és antiga.

(B)

- α) - Felip V. Nova Planta ("judges") Cervera
- Carles III. Escoles i comerciants (anglesos!) i més anterior

β) (València al s. XVI Pere Serafí.
(cas del Rector de Vallfogona))

γ) tot el segle XIX. (1838 Rubio).
(mitjà 1859).

Balmes
Sarda

6. Què fer un escriptor que ha de començar a la postguerra? 1948 Universitat. Afinitats i resistències (injustícia)

Escriure en català: no hi havia cap sortida editorial
català-testimonii. Traduir al castellà, i fins, com un exercici de l'estructura narrativa, fer alguma novel·la en castellà.

En sentia al costat dels noms de
la cultura catalana.

Per la meva data de naixença, en
trobaria contemporani - i coterrani - de Pedroló,
Joan Fuster, Viladot, Triadú, Capmany, Espina, Folch i
Camarasa, Jordi Sarsanedas, Gabriel Ferrater

| havent conegit | Jordi Rubió, C. Riba,
personalment | P. Soldevila, M. Serrahima, Tomàs Garcés, S. Espin
| i havent presenciat | els començos de

Josep Albaneu, Meritxell Canella, Jaume Fuster, M. Antonia Oliver,
Fc Vallverdú, Olga Xirinacs, Joan Reudec, Ferran Gremades
Jordi Teixidors, J.M. Benet Jornet, Felius Formosa, Jordi Piñia,

| i de més moderns. |

Quim Monzó, Quim Soler Margalida Aritzeta, Joan Barceló,
Valèria Puigol, Andreu Sotoca, J.M. Fulquet

7. L'opció de la llengua cal fer-la.

(V)

I cal fer-la sincerament, no en funció
de la rendibilitat immediata.

Hi ha escriptors de naixensa catalana
que han triat el castellà: Gironella, Marsé, Solerich,
Cal estudiantos dins la literat. castellana. Generalment
no són uns estilistes (fr. Solerich, Pedro de Lorenzo)

actitud respectable, però massa rendible:

- editen per a un públic molt ampli
- ho fan des del centre editor més gran.
- Publicitat
- Preus.

} editorials com Planeta
Destino
No gràcias

➤ castellà
primat.

Eufòric d'aquesta actitud

l'escriptor realment català té poc públic

en xifres absoluts i una saturació de títols
Quasi cap editorial no edita només en
català: Curiel 62 (Península) El Stamp. Raixa
Tres i Quatre.

Però l'escriptor ha fet l'opció públic # poble

8. Situació de la literatura catalana avui.

Modernisme

Maragall

J. Pous i Pagès

Rusiñol

J. Lluig i Ferrerter

Apel·les Mestres

A. Gual

→ Jordi Sierra i Fabra
J. M. Folch i Torrijos.

Noucentisme.

Carner (ors)

Riba

Lloret

arteria

Garcés

Vinyoli

Avantguarda

Foix Salvat

J. Pere Verdagà

RJA.

no hi ha hagut més opció

(5)

A la postguerra, nom continua amb noucentisme. (Capellans, gent més conservadora, identificació pàtria - conquestes de qualitat)

1950-51. Jordi Suranyay poesia social.

M. Pedrola tècniques novel·la variades
(abandonament novel·la psicològica
a la francesa)

1960. Obertura: més traduccions
Poesia social anti-democràtica
Novel·la més interessant
i més noms.

1970. Els autors nous són ja nascuts totalment
a la postguerra. No han conegut la
censura total. Han sortit all'estranger. El

règim tronoller.

CURIÓS: ara conviu en gent com J. Rubio
en els Esprins ^{Foix} J. Oliver 1890
Pedrolo, 1900
G. Ferrater i Viladot 1910
1920
1930
1940.

i això ha donat fius fa poc una variada
fesomia a la literatura catalana moderna
a partir de 1980 les grans figures han desaparegut
i els vells som nostres. Els més joves busquen
el seu camí, conscient que ni ells ni els seus
lectors no tenen més clau d'missió i recepció
tan evident com les temíem nostres.

(E)

Tenen la llengua més deteriorada,
més vulgar. (En. Torrent).

El lector es' meus atent. No haurà
valorat tant la llengua, la qual ja se li
haurà donat a l'escola.

T.V. ^{radio} cinema l'han distret d'aquella
atenció i "comunió" que jo estimo insubstancial
triste.

Hi ha el perill, no previst de caure
en vulgarismes per barbariques i forasteries.
"intervenen" (hi) - sisplat - barco -

"mari" "senyo" "mate" "tio".

Per mi, cal un retorn al purisme, el

qual no ha d'estar renjit amb l'escola.